

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: Z.S. , narozená ..., bytem ...

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

v řízení o žalobě ze dne 1.4.2019 proti rozhodnutí žalované ze dne 1.3.2019 č.j. ..., o invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení dne 1.3.2019 č.j. ... a jemu předcházející rozhodnutí č.j. R - 3.12.2018 - ... ze dne 3.12.2018 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 1.4.2019 se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 1.3.2019 č.j. ..., jehož kopii připojila, jímž byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ č.j. R-3.12.2018 - ... ze dne 3.12.2018, kterým jí byl odňat ode dne 16.12.2018 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 24.9.2018 již není od téhož dne invalidní pro invaliditu prvního stupně, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 1.3.2019 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 19.2.2019 bylo zjištěno, že žalobkyně není od 24.9.2018 invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož

rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5c) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25-35%, a žalobkyni byl přiznán střed uvedeného rozmezí, tj. 30%, proto nebylo námitkám vyhověno.

2. **Žalobkyně v žalobě** vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, protože dle ní její zdravotní stav, který stručně popsala, odpovídá invaliditě a byl chybně posouzen, neboť se nezlepšil, naopak se zhoršil. Požadovala nové posouzení zdravotního stavu a závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované.
3. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Plzeň-město** vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 24.9.2018 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 19.2.2019 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobkyně nebyla nadále uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, přičemž dle lékaře OSSZ se jednalo o položku 7b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30%, avšak tato hodnota byla dle § 4 odst. 1 citované vyhlášky snížena o 10% a činí tak 20%; naproti tomu dle lékaře ČSSZ se jednalo o položku 5c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Den zániku invalidity stanoven dnem 24.9.2018, avšak lékař OSSZ sice uvedl, že stav narušení soustavné výdělečné činnosti neodpovídá invaliditě a došlo ke změně – zániku, přesto je nelogicky uvedeno: den vzniku invalidity: 24.9.2018 – datem jednání (OSSZ). Žalobkyně nebyla přítomna výše uvedeným jednáním, posouzení bylo projednáno v její nepřítomnosti.
4. Žalovaná ve svém **vyjádření k žalobě** dne 2.5.2019 mimo jiné uvedla, že navrhuje důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), když za současného stavu setrvala na svém rozhodnutí ze dne 1.3.2019, ač dále ve vyjádření uváděla rozhodnutí ze dne 17.1.2019 (zjevná písařská chyba). Ze zaslaného **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že nelze zjistit, kdy bylo napadené rozhodnutí ze dne 1.3.2019 žalobkyni doručeno, jelikož není založena příslušná dodejka – založená kopie dodejky se týká doručení rozhodnutí ze dne 3.12.2018 (doručeno 13.12.2018 dle otisku razítka pošty Plzeň 20).
5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 18.7.2019 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že **k datu vydání napadeného rozhodnutí (1.3.2019) byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně** dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49% s tím, že se jedná o **pokračování invalidity prvního stupně od 8.1.2002** (datum vzniku původní částečné invalidity pro CB syndrom levostranný a LS syndrom pravostranný); doba platnosti (lhůta KLP): trvale, jelikož se jedná o chronický stav s kolísavým průběhem,

v péči psychiatrie již od roku 2005 a nedošlo ke kompletní remisi onemocnění. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a z vyšetření psychiatrem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně, jehož rozhodující příčinou je periodická depresivní porucha střední u osobnosti s emočně nestabilními rysy. Dále uvedla, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město ani námitkového řízení a konstatovala, že u žalobkyně se jedná o středně těžké postižení, depresivní či manické epizody středně těžké, dostatečně dlouhé remise, značně snížená úroveň sociálního fungování, výkon některých denních aktivit omezen. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 45% podle kapitoly V, položky 4c) přílohy vyhlášky a tato hodnota ve smyslu § 3 a odst. 1 a § 4 odst. 1 citované vyhlášky nebyla změněna. Na horní hranici taxace bylo hodnoceno i s ohledem na vertebrogenní potíže a povolání. Žalobkyně dle komise není schopna práce spojené se zvýšeným rizikem stressů, ve směnném provozu, ve velkém kolektivu, ve vynuceném tempu, práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách; je schopna lehké práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu a práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. (Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)

6. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona** následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

7. V **§ 4 odst. 1 uvedené vyhlášky** je stanoveno: V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce nemá vliv, popřípadě má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. V této věci podmínky pro snížení míry poklesu pracovní schopnosti byly shledány lékařem OSSZ, jak uvedeno shora.

8. Dle **§ 38 písm. a) zákona** má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

9. Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.**, soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné

správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

10. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
11. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 1.3.2019, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
12. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala ponechání invalidity prvního stupně s ohledem na její zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení posudku PK MPSV ze dne 18.7.2019 shora uvedeného má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, proto je žaloba podaná důvodně. Soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 1.3.2019 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 3.12.2018 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (**výrok I. rozsudku**) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 3, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně. Správní orgán si neopatrnil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně s datem vzniku 8.1.2002, neboť míra poklesu pracovní schopnosti nyní odpovídá 45%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí ohledně zdravotního stavu žalobkyně na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (20 a 30% míry poklesu), kdy nebyla nadále uznána invalidní, proto bylo rozhodnuto žalovanou o odnětí invalidního důchodu ode dne 16.12.2018.
13. Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. nadále trvání invalidity prvního stupně (od 8.1.2002) a tedy i nároku na výplatu invalidního důchodu, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 41/2019-52 ze dne 27.9.2019. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.
14. O náhradě nákladů řízení (**výrok II. rozsudku**) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch

neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

Plzeň 27. září 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně